

Bäst wi äro uti ro

Bäst wi äro uti ro, Kommer Lotsen ombord, Winden
 fogar sig och wi göra oss klara: Vår Capten säger hopp,
 Lustigt mod i vår kropp, Låt oss skåda hwad Gud han oss be-
 skär.

2. När vår Styrman ordres får,
 Som för oss alla går,
 Han då månde oss samteligt befalla.
 Gossar spakar i gång,
 Tiden är icke lång,
 Låt oss winda me'n tågen löper lätt.
3. När vårt tåg wisar stag,
 Några man bräcker af,
 Till att göra Mårsseglen klara:
 Vårt Stagssegel hissas opp,
 Men förglöm ej vår Fock,
 Låt oss winda me'n tågen löper lätt.
4. När vårt Segel står i topp,
 Lustigt mod i vår kropp,
 Winda ankar hurtigt utur botten:
 Rodret tager Timmerman,
 Skeppet swajar ifrån land,
 Gud oss alla ledsaga med sin hand.
5. Ett jag ej förglömma kan,
 Flickorna som stå på strand,
 Fälla tårar på snöhwita kinder:
 De då önska och ber:
 Gud han ware med Er,
 Och ledsage Er på böljan den blå.
6. Derför en och hwar,
 Som denna kölen farit har,
 Gud han wille oss alla bewara,
 Ifrån böljan den blå,
 Ifrån brusande ström,
 Att få spörja vårt Fädernesland.
7. Nu jag slutar ock opp,
 Dessa rader så kort,
 Ty jag orkar ej längre att skrifwa:
 Men om jag säger sant,
 Är mitt namn wäl bekant,
 Utaf den som på kölen farit har.